

1. Vlinders in mijn buik

Oh mijn god, wat is hij knap! Witte tanden, lang, donker krullend haar, kuiltjes in zijn wangen en blauwe ogen. Ik smelt als ik naar hem kijk, maar waarom?

Ik, Joke, de suffice, degelijke secretaresse, en hij, mijn nieuwe baas. Mijn oude baas ging met pensioen en hij verkocht zijn papierrecyclingbedrijf *Papier & Zo* aan deze man, Derk Rozenboom.

Derk Rozenboom kwam uit het niets; ik had nog nooit van hem gehoord. Inmiddels weet ik dat hij niet getrouwd is en dat hij geen kinderen heeft, maar wel een moeder die invalide is en bij hem in huis woont. Ik vind het zo knap wanneer iemand dat voor zijn moeder doet. Jongens zorgen vaak meer voor hun moeder, zo aandoenlijk... Of is hij toch gewoon een 'mama's kindje'?

Ik schrik op uit mijn dagdroom als Derk mijn naam roept en vraagt of ik nog wel mee notuleer. Ik word meteen rood en stamel dat ik even afgeleid was. Hij vervolgt zijn gesprek, dat ik verder noteer, en werk het even later op mijn bureau uit. Op mijn bureau staat een apparaat waarmee hij mij rechtstreeks kan oproepen. Ik schrik iedere keer weer als hij via dat apparaat opdrachten doorgeeft: "Joke, een koffie graag." Of: "Joke, bestel mij een lunch." Of: "Joke, kan je even komen?"

Mijn oude baas liep gewoon naar mijn bureau en zei ter plekke wat hij van mij verwachtte. Vriendelijk en een tikkeltje ouderwets. Derk is veel ferner, weet wat hij wil en maakt dat in korte zinnen duidelijk. Dit vind ik zo aantrekkelijk. Een man met pit is weer eens wat anders dan mijn oude baas, en heel anders dan mijn ex-man Jaap!

Ik raak gewend aan Derks manier van communiceren en ik krijg steeds meer vlinders in mijn buik. Ik lijk wel een puber. Als ik hem aankijk, zit ik het liefst, anders zak ik door mijn knieën en loopt het kwijl me nog net niet uit de mond. Als hij mij per ongeluk aanraakt, dan ruik ik aan dat aangeraakte deel en adem ik zijn hemelse geur in. Wat gebruikt hij toch voor parfum? Ik heb het nog nooit eerder geroken, bij niemand. Het is bedwelmend, zoet, maar tegelijk heeft het iets van hout en noten. Gisteren ben ik naar de plaatselijke drogist geweest en heb ik aan alle mannelijke geurtjes geroken om te kijken of ik het kon herkennen. De drogist raakte wat geïrriteerd door al mijn reukpogingen en vroeg of ik

inmiddels een keuze had kunnen maken. Ik stamelde iets onverstaanbaars en liep snel de winkel uit. Dom, dom, dom. In een wijk als deze weet straks iedereen dat ik op zoek ben naar een mannengeurtje en dan gaat het geroddel beginnen. Ik spreek mezelf streng toe om dit in de toekomst in de stad te doen. Stel je voor dat mijn buurvrouw Dominique dit hoort! Geen grotere neus in andermans zaken dan zij; en ja, daar woon ik naast.

Ooit, toen ik er kwam wonen, vlak na mijn scheiding, vond ik het heerlijk om iemand naast me te hebben die mij op de hoogte hield van de gebeurtenissen en roddels in onze straat. Later werd het vervelend. Ik kon niet thuis komen of ze stond me al op te wachten.

“Hoi Joke, ik heb nou toch wat gehoord,” zei ze dan, en hup, dan liep ze met me mee naar binnen.

De eerste twee uur raakte ik haar niet meer kwijt. Zo vermoeiend. En als ze het over een ander heeft, heeft ze het ook over mij. Door de vragen die mij weleens gesteld werden bij de bakker of de slager, wist ik zeker dat Dominique weinig moeite had om ook privé zaken over mij met anderen te delen. Sinds die tijd probeer ik haar te ontwijken en verzin ik smoezen, zodat ze niet met mij mee naar binnen loopt. Inmiddels probeert ze het steeds minder vaak, en weet ik bijna zeker dat ze daar van alles van vindt; en ja, ze zal het zeker aan andere buurtbewoners luid en duidelijk vertellen. Maar goed, dat is dan maar zo.

Ik wil meer over Derk te weten komen dan alleen dat zijn moeder invalide is. Inmiddels weet ik wel waar Derk en zijn moeder wonen. Ik kom er dagelijks langs als ik naar mijn werk rijd. Heel soms komen we tegelijk aan op het werk. Als we dan ook nog samen in de lift staan en ons eerste kop koffie halen voordat we beginnen aan onze werkzaamheden, dan voel ik weer vlin-ders in mijn buik. Dit zijn mijn ‘plus tien’-dagen en ik voel me dan de hele dag mega-happy en ik neurie het liedje *Happy* van Pharrell Williams.

*****Wie is Derk Rozenboom?*****

Op internet zoek ik op zijn naam en ik kom verrassend weinig informatie tegen. Eén foto waarop hij zijn master bestuurskunde heeft behaald. Geen social media, geen geschiedenis, helemaal niets. Dit is vreemd, maar niet verontrustend, toch? Niet iedereen houdt ervan om alles van zichzelf openlijk op internet te delen.

Ik zoek op de naam van zijn moeder, Emma Rozenboom, 72 jaar, en ik zie meteen artikelen opduiken over een tragisch ongeval. 'Vrouw valt van de trap op station Utrecht. Slachtoffer heeft mogelijk blijvend letsel opgelopen. De oorzaak van de val is onduidelijk en wordt nader onderzocht.' Daarna nog een artikel over een rechtszaak tegen de Nederlandse Spoorwegen: 'De vrouw, die eerder vorig jaar van de trap viel op station Utrecht, krijgt een schadevergoeding toegewezen. Mevrouw heeft blijvend letsel opgelopen en is voor de rest van haar leven afhankelijk van een rolstoel. Haar zevenjarige zoontje was getuige van het ongeval.'

Jeetje, wat een drama, zeker als je nog jong bent en je moet meemaken hoe je moeder door zo'n val invalide wordt. Misschien zorgt hij daarom voor haar, omdat hij het heeft zien gebeuren. Het moet behoorlijk traumatisch zijn geweest. Van zijn vader vind ik geen enkel spoor. Ik graaf dieper en wil weten waar hij zijn jeugd heeft doorgebracht, welke studie hij heeft gevolgd, welke sport hij beoefende; alles wat enigszins informatie kan geven. In Enschede, zo weet ik inmiddels van hemzelf, heeft hij altijd met zijn moeder gewoond, maar waar precies, dat wordt mij niet duidelijk.

Misschien kan Dominique mij helpen. Dominique werkt bij de gemeentelijke basisregistratie en kan waarschijnlijk meer zien dan ik op internet kan vinden. Hoe ga ik haar dit vragen zonder dat ik te veel nadruk leg op het feit dat ik tot over mijn oren verliefd op mijn baas ben? Ik bedenken een plan. Later zal ik wensen dat ik het bij een plan had gelaten en het niet had uitgevoerd.